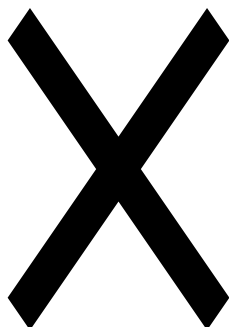

NELU VASILE

S-a născut în 1949, în comuna Tudor Vladimirescu, în prezent sat al comunei Salcia, județul Teleorman. A absolvit Școala Medie Mixtă Salcia, Facultatea de Electrotehnică a Universității din Craiova (1972) și Cursurile Postuniversitare de Prelucrare Automată a Datelor (1976). A lucrat ca inginer la I.M.Sadu- Gorj, analist-programator la Centrul Teritorial de Calcul Electronic Târgu-Jiu, șef oficiu calcul la MIRFO Târgu-Jiu, instructor de specialitate la comisiile economice ale municipiului Târgu-Jiu și județului Gorj, inginer la Trustul Petrolului Târgu-Jiu și Petromservice (Șef Secție Turburea), în prezent fiind pensionar.

Scrie cărți documentare, epigramă, proză scurtă umoristică și rondel. Este deținătorul unor premii locale și naționale ca epigramist și ca publicist, participant la reuniunile epigramatice naționale, ale căror cronici le-a publicat în revista „Hohote” (redactor-șef, între 1999-2009) și volumul „Intelligenti pauca verba/Pentru omul inteligent sunt suficiente puține cuvinte” (2009), iar mai recent în revista „Turburele” (director fondator, din 2010) și nu numai.

Împreună cu Grigore Marian Dobreanu a publicat „Catrene de... doi lei” (epigrame, 2004), iar împreună cu Alexandru Doru Șerban a publicat patru cărți documentare.

A îngrijit volumele „Antologie de umor rural”, „Antologie de umor politic-os” (ambele alături de Emil Ianuș) și „Ingineri epigramiști” (împreună cu Viorel Martin).

Este Membru al „Societății Umoriștilor Gorjeni” și al Uniunii Epigramiștilor din România, membru fondator al Cenaclului „Hohote”, din Târgu Jiu, al Cenaclului Epigramiștilor Olteni, din Craiova și al Cercului Epigramiștilor Ingineri ING-EPIGRAMA, din cadrul AGIR.

Este „Cetățean de Onoare” al comunei Turburea, Gorj.

Este inclus în peste 35 de antologii sau volume colective de epigramă apărute după anul 2000. Semnează cu numeroase pseudonime: Lelia Venus, Vali Leneșu, Evelin Lașu, Lis Veleanu (toate sunt anagramări ale lui Nelu Vasile), NEVA, N.V.Teleormăneanu, N.Știutoru ș.a.

ETERNA EPIGRAMĂ

În lumea asta trecătoare
C-o existență tot mai ternă,
În care și speranța moare,
Doar epigrama e eternă.

LA CONCURSURILE DE EPIGRAMĂ

Oricine-ar fi la jurizat
De rezultat se face caz:
Când unul este premiat

Un altul moare de necaz.

CALVARUL ȚĂRANULUI

Țăranu-i purtător de vină:
Nu-i dă pământului hodină,
În timp ce iertătoarea glie
Îi dă odihnă pe vecie!

PROSTUL

Tipologia-i vastă:
Sunt unii-ntr-o ureche,
Sunt proști ce au nevastă
Și proști fără pereche.

JAVRA

E permanent lingușitoare,
Te laudă în mod fățiș
Și-așteaptă calmă clipa-n care
O să te muște pe furiș.

CUM MI-AM CUNOSCUȚ SOȚIA

Sunt zeci de ani, de când, la ghiol,
Am împoșcat-o cu nămol
Și tot de-atunci mă-ntreb spășit:
Nu puteam oare s-o evit?!...

CU OCAZIA PENSIONĂRII

Nepoții mi-au urat prin ploaie,
Rupându-mi inima în două:
Un secol să trăiești, tataie!...
Și pensia să ne-o dai nouă.

„GRABA STRICĂ TREABA”

La slujbă mai mult trândăvesc,
Că n-am motiv să mă grăbesc.
M-a învățat cum să-mi fac treaba
Chiar șeful meu... (Când sta degeaba!)

„UNDE E MINTE E ȘI PROSTIE”

Proverbului îi dau dreptate,
Că și acum, ca-n alte dăți,
Una-i să fii în facultate,
Alta-i să fii în „facultăți”!

MEDICUL INTERNIST CIUBUCAR

Prins în flagrant, foarte-afectat,
Pe polițiști i-a implorat:
Nu m-arestați, rog a discerne:
Și eu lucrez tot la... INTERNE!

EPITAFUL UNUI LONGEVIV

Zace veșnic fără trac,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

În lăcașul din zăvoi,
Cel ce s-a sustras un veac
Judecății de apoi.

ATENUANTĂ

Ce-am comis în viața mea?
Serenade și romane,
Dar fiind din Turburea
Acordați-mi circumstanțe!

MOTIVAȚIE

Când în Gorj m-am însurat
Am dat ghes plăcerii
Că aici m-a fascinat
Peștera Muierii.

ÎN URMA MUTĂRII LA TURBUREA

Din Târgu Jiu când am plecat
Eram oleacă turburat.
M-a-ncurajat nevastă-mea:
Te-oi limpezi la... Turburea!

AM PUBLICAT MONOGRAFIA "TURBUREA..."

Sosind în al soției sat
Gentilă, m-a luat în gazdă,
Iar cartea ce am publicat
E semnul că... m-a dat pe brazdă!

CONJUGALĂ

Soața-mi este devotată,
Ca o harnică albină,
Numai că-i prea înțepată...
(Fi'ndcă-și face insulină).

BILANȚ LA VÂRSTA A TREIA

În sine-s împăcat
Că am ajuns bogat,
Invidiat de toți
C-o droaie de nepoți!...

MIE, PE CALEA VIETII

Am mers cu spor de la-nceput -
Și n-am fost doar în trecere -
Pe drumul bine-ntreținut,
Păcat că...fără-ntoarcere!...

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*